

- a) Primjenjuje li se to i u slučajevima kada ni prenositelj ni preuzimatelj nisu stranka kolektivnog ugovora niti su članovi takve stranke odnosno ako se odredbe iz kolektivnog ugovora još prije prijenosa poduzeća ili pogona ne bi primjenjivale na radni odnos s prenositeljem da klauzula o upućivanju nije dogovorena privatnopravno u ugovoru o radu?
- b) U slučaju potvrdnog odgovora na ovo pitanje:

Primjenjuje li se to i u slučajevima kada su prenositelj i preuzimatelj poduzeća unutar istoga koncerna?

II.

Protivi li se članak 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima nacionalnom pravilu donesenom radi prijenosa Direktive 77/187/EEZ ⁽²⁾ ili 2001/23/EZ koje propisuje da je u slučaju prijenosa poduzeća ili pogona preuzimatelj vezan uvjetima iz ugovora o radu koje je prenositelj privatnopravno i pojedinačno dogovorio s radnikom prije prijenosa pogona kao da ih je sâm dogovorio i kada ti uvjeti određene odredbe kolektivnog ugovora koje se inače ne primjenjuju na radni odnos dinamično čine sadržajem ugovora o radu ako nacionalno pravo za preuzimatelja propisuje i sporazumne i jednostrane mogućnosti prilagodbe tih odredbi?

- ⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona, SL L 82, str. 16.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.
- ⁽²⁾ Direktiva Vijeća 77/187/EEZ od 14. veljače 1977. o usklađivanju prava država članica o zaštiti prava zaposlenika u slučaju prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona, SL L 61, str. 26.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2015. uputio Landesverwaltungsgericht
Oberösterreich (Austrija) – Online Games Handels GmbH, Frank Breuer i dr. protiv
Landespolizeidirektion Oberösterreich**

(Predmet C-685/15)

(2016/C 118/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Online Games Handels GmbH, Frank Breuer, Nicole Enter, Astrid Walden

Tuženo tijelo: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Prethodno pitanje

Treba li članak 56. UFEU-a odnosno članak 49. i sljedeće UFEU-a s obzirom na članak 6. EKLJP-a u vezi s člankom 47. Povelje o temeljnim pravima tumačiti na način da se te odredbe, uzimajući u obzir objektivnost i nepristranost suda zahtijevane sudskom praksom Europskog suda za ljudska prava (osobito s obzirom na njegovu presudu od 18. svibnja 2010., 64962/01, t. 54.), protive nacionalnom propisu prema kojem dokaze koje treba pružiti u okviru upravno-kaznenog postupka za opravdanje propisa o kvazi-monopolu nacionalnog tržišta igara na sreću, zaštićenog kaznenim pravom s obzirom na sudsku praksu Suda Europske unije, osobito u pogledu njegove presude od 30. travnja 2014., C-390/12 ⁽¹⁾, ne treba kao prvo identificirati i razgraničiti a potom i samostalno utvrditi istragom i ocijeniti kazneno tijelo ili drugo državno tijelo kaznenog progona u njihovoj odnosno njegovoj funkciji zastupnika optužbe nego sud pred kojim se vodi postupak radi odluke o zakonitosti kaznenopravne mjere pobijane žalbom (u istoj osobi/funkciji), samoinicijativno i neovisno o ponašanju stranaka postupka?

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:2014:281 – „Pfleger”.